

om det har en forkert farve, og hvordan forestiller man sig, at det kan tjekkes, om man overtræder et forbud eller ej?

Så kunne jeg forstå, at fru Louise Frevert synes, det er et stort problem, at Hizb-ut-Tahrir kræver mænd og kvinder adskilt. Jeg vil meget gerne diskutere det problem, men hvad med Indre Mission, der krævede, at kirkeministeren ikke måtte stå på prædikestolen og ikke måtte have præstekjole på? Er det ikke også et problem, vi bør diskutere?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Hvis man har en lille smule kendskab til det muslimske tørklædebinderi, hvis jeg må udtrykke det på den måde, ved man – og det ved fru Line Barfod jo også godt – at der er forskellige regler for bæring af tørklæde, når man er muslim, troende muslim og lydig muslim. Der er ikke mange spilleregler, et tørklæde kan kun bæres på ganske få måder, når man er muslim. Der er forskellige afarter af sløret, men det er irrelevant at begynde at diskutere det i denne sammenhæng, for det, vi diskuterer lige nu, er, hvordan man binder tørklædet, og hvordan det ser ud.

Hvis man har kendskab til det, ved man, at der kun er ganske, ganske få måder at gøre det på. Der er tre-fire måder, det kan gøres på, hvis det ikke ligefrem er en burka, hvor man er helt tildækket, så det er ikke særlig svært at finde vej i den jungle. Man kan se på et A4-ark, hvordan det bliver bundet, men jeg tror faktisk, de fleste danskere allerede på nuværende tidspunkt ved, hvordan et muslimsk tørklæde ser ud, når det er bundet korrekt, og jeg er sikker på, at der er nogle af deres egne, der nok skal holde hånd i hanke med, hvordan det skal bindes.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Når de korte bemærkninger er af lidt forskelligt tilsnit, tror jeg, det skyldes, at det fra ordførersiden er svært at finde ud af, hvad der er Dansk Folkepartis ærinde med beslutningsforslaget.

Kl. 16.45

Fru Louise Frevert fremhævede for kort tid siden forskellen mellem islam som en lovreligion og kristendom som en evangelisk båret religion. Nu er jødedom jo også en lovreligion, og hvad er så sammenhængen i beslutningsforslaget? Den jødiske kalot er jo også en meget veldefineret hovedbeklædning, der signalerer, at man til-

hører en lovreligion og givetvis også lever efter denne lovreligions påbud, så hvorfor skal kalotten ikke forbydes? Den må vel på samme måde virke stødende på mennesker i et sekulariseret samfund.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det kan siges meget simpelt.

Som det står i forslaget, er det simpelt hen nødvendigt, at man skiller tingene ad, fordi jødedommen og den luthersk-evangeliske tro har samme parallelle grundfundament. Det har islam ikke, og det ved fru Margrethe Vestager også udmærket godt. Derfor er den lovreligion, der er tale om, når vi taler om islam, en helt anden form for religion end alle de andre religioner, som overhovedet findes i verden på nuværende tidspunkt, også verdensreligionerne.

Fru Margrethe Vestager ville gerne vide, hvad vores ærinde med forslaget er. Vi vil gerne sige meget klart og tydeligt, at vi bryder os simpelt hen ikke om, at en gruppe allerede på forhånd har gjort opmærksom på sig selv på en uheldig måde med deres holdning til det demokratiske liv og de demokratiske spilleregler, vi har i Danmark.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det bliver vanskeligere at fortsætte diskussionen, også fordi gennemførelse af Dansk Folkepartis forslag ville gøre al diskussion umulig.

Jeg må indrømme, at hvis det endelig skulle være, ville jeg hellere have, at man viser et synligt tegn på, at man tilslutter sig sharia, frem for at man ikke giver sig til kende som en af dem, der tilslutter sig sharia. Forudsætningen for, at vi kan have et demokrati og en diskussion om, hvorvidt vi finder det rimeligt eller urimeligt, at man fremmer synspunkter, der er i modstrid med dansk lovgivning, ligestilling osv. osv. er jo netop, at man giver sig til kende, frem for at man ikke giver sig til kende.

Derfor kan jeg kun konkludere, at det, som Dansk Folkeparti ønsker at fremme, er, at det er rimeligt at blive stødt, og at det, man bliver stødt over, skal fjernes fra samfundet, så vi kan få et mere rent samfund, frem for at mennesker kan bruge deres grundlovssikrede religionsfrihed. Det er det, det handler om: Man vil ikke have, at nogle bruger religionsfriheden, hvis andre bliver stødt over det.